

ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ៨៤
ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦
សាលដីកា
លេខៈ៣៤៤
ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ៖
១-ឯកឧត្តម ..... ជាប្រធាន
២-លោក ..... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៣-លោក ..... ជាចៅក្រម
៤-លោក ..... ជាចៅក្រម
៥-លោក ..... ជាចៅក្រម
៦-លោក ..... ជាចៅក្រម
៧-លោក ..... ជាចៅក្រម
៨-លោក ..... ជាចៅក្រម
៩-លោក ..... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោកស្រី .....

តំណាងមហាអយ្យការ

-ឯកឧត្តម ..... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៦ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤០ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង

ដើមចោទឈ្មោះ តសវថ (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៣៧ជាតិខ្មែរ មុខរបរលក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ។ ឪពុកឈ្មោះ ជា ប៊ុនរ៉េត (ស) ម្តាយឈ្មោះតៅ អេដែន(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះហ៊ាន សុខា ។

មានមេធាវីលោក ..... ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ ជគស (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ)ភេទស្រី អាយុ៥៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរជាតិខ្មែរ មុខរបរ លក់ដូរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុក សៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ឪពុកឈ្មោះជា ឈិន (ស) ម្តាយឈ្មោះខុង ពៃ (ស) ប្តីឈ្មោះឈិន សេងគ្រុយ (ស) កូន០១នាក់ ។

មានមេធាវីលោក ..... ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងចំណែកដីមរតក

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះ តសវថ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនិងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខ៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់លោកមេធាវី ..... ប្តឹងមិនសុខចិត្តនិងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករាឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចមិនដាក់គុកបង្ខំរូបរាងកាយ ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៨៤ចុះថ្ងៃទី០១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១២-០៨-២០០៣ របស់ដើមចោទឈ្មោះ តសវថ ហៅ ជសវថ បានប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងចំណែកដីមរតករបស់សពលេឈ្មោះខុង ពៃ ទំហំ៨.៤ម x ៥៥ម ដោយសំអាងហេតុថា ដីជូនរបស់ខ្លួនឈ្មោះ ខព បានទទួលមរណភាពកាលពីឆ្នាំ២០០០ ហើយបានបន្សល់ទុកដីមរតក០១ម្ខង ដែលបានកាន់កាប់តាំងពីក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយដីនេះដីជូនរបស់ខ្លួនជាអ្នកទិញក្នុងតម្លៃ៣ដីមាស ។ កាលពីដីជូនខ្លួននៅរស់ គាត់បានប្រាប់ឱ្យខ្លួននិង ម្តាយមីងខ្លួន ឈ្មោះ ជគល ចែកគ្នារកស៊ីនៅលើដីនេះ ចុះ ។ ប៉ុន្តែក្រោយពីដីជូនខ្លួនទទួលមរណភាពទៅដល់ពេលនេះឈ្មោះ ជគល ត្រូវជាម្តាយមីងខ្លួនបាន អះអាងថា ដីនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់តែម្នាក់ឯងមិនព្រមបែងចែកឱ្យខ្លួន ។

តាមពាក្យបណ្តឹងសារត្រឡប់ចុះថ្ងៃទី០៤-០៩-២០០៣ ឈ្មោះ ជគល ជាចុងចម្លើយបានប្តឹងតបថា ខ្លួនសុំប្តឹងសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីមួយប្លង់ទំហំ៩អារ៥២សង់ទីអារ ស្ថិតនៅភូមិបន្ទាយចាស់បានប្តឹងតបថា ខ្លួនប្តឹងសុំឃុំស្នងក្រោម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប សុំឱ្យឈ្មោះ តសវថ រុះរើត្រួបចេញពីដី និងសុំឱ្យដុះរើតំវ៉ាន់ចេញពីផ្ទះរបស់ខ្លួន និងប្តឹងទាមទារសំណងជំងឺចិត្តចំនួន ១០.០០០ដុល្លារអាមេរិក ដោយសំអាងហេតុថា ឈ្មោះ តសវថ ត្រូវជាក្មួយរបស់ខ្លួន ហើយបានស្នាក់នៅលើផ្ទះរបស់ខ្លួនហើយថែមទាំងសាងសង់តូបលក់ដូរនៅពីមុខផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយមានគំនិតទាមទារយកដីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយបានប្រឌិតពាក្យមិនពិតថា ជាដើមរតករបស់សព ខព ត្រូវជាម្តាយ របស់ខ្លួននិងជាដីជូនរបស់គេ រួចប្តឹងសុំបែងចែកដីនេះជាពីរចំណែក ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩០ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការខេត្តសៀមរាប ឧត្តមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះ តសវថ ចុះថ្ងៃទី១២-០៨-២០០៣ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់ពាក្យបណ្តឹងសារត្រឡប់របស់ចុងចម្លើយឈ្មោះ ជគល ចុះថ្ងៃទី០៤-០៩-ឆ្នាំ ២០០៣ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់ផ្ទះ និងដីមួយប្លង់ទំហំ៩អារ៥២សង់ទីអារ ដែលមានព្រំប្រទល់ ខាងជើងទល់នឹង ឈ្មោះ លហ ឈ្មោះ ចស ផផរ ខាងត្បូងទល់នឹងផ្លូវជាតិលេខ៦ ឈ្មោះ លគវ ឈ្មោះ យហ ខាងកើតទល់ នឹងដីឈ្មោះ លគវ និងច្រកផ្លូវ និងព្រំប្រទល់ផ្នែកខាងលិចទល់នឹងដីឈ្មោះ លសឡ ឈ្មោះ ផផរ ឈ្មោះ យយអ ស្ថិតនៅភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ឈ្មោះ ជា គឡ ចុងចម្លើយ មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងជាកម្មសិទ្ធិ ។

៤-សម្រេចឱ្យឈ្មោះ តសវថ រុះរើគ្រូបចេញពីលើដី និងរុះរើភ្នំរ៉ាន់ចេញពីលើផ្ទះ របស់ឈ្មោះជា គល ចាប់ពីពេលដែលសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ មានអានុភាពយកទៅអនុវត្ត ។

៥-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះ តសវ សងសំណងជំងឺចិត្តចំនួន៥០០ដុល្លា(ប្រាំ រយដុល្លាអាមេរិក) ទៅចុងចម្លើយឈ្មោះ ជគល ។ សុំលើសពីនេះលើកចោល ។

ក្នុងករណីគ្មានប្រាក់សងទេ ត្រូវរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិលក់ឡាយឡុង បើរឹងរូសត្រូវដាក់គុកបង្ខំលើ រូបកាយ ។

៦-សម្រេចរឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង១៨០០៛ រង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិប ប្រាក់២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០៛ បូករួម៧០០០៛ ។ ប្រាក់នេះ បានភាគយកពីប្រាក់ ៧.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយ ។ កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធ សមាមាត្រលើតម្លៃដីនិងជំងឺចិត្តដែលតុលាការបានសម្រេច ។ ប្រាក់នេះត្រូវ ដាក់ចូលថវិការដ្ឋ៨០% និង រង្វាន់ត្រឡាបញ្ជី២០% ។ ពន្ធសមាមាត្រនេះ ត្រូវឱ្យចុងចម្លើយបង់មុន ទើបបង្គាប់ឱ្យដើមចោទសងទៅ ចុងចម្លើយវិញជាក្រោយ ។

៧-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍កំណត់ពីរខែ គិតពីថ្ងៃនេះ តទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ តសវថ ហៅ ជសវថ ប្តឹង មិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩០ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការខេត្ត សៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ជគល ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩០ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការ ខេត្តសៀមរាប-ឧត្តរ មានជ័យ ត្រង់ចំណុចទី៥ អំពីសំណងជំងឺចិត្ត ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥១(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១១-០២-២០០៤ របស់ឈ្មោះ តសវថ ហៅ ជសវថ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១២-០២-២០០៤ របស់ឈ្មោះ ជគល ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

៣-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩០ ចុះថ្ងៃទី២៣-១២-២០០៣ របស់តុលាការ ខេត្ត សៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យ ទុកជាបានការដដែល ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ គឺពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជីក្តី២៥៥០៛ រង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ និងអាជ្ញាធរតុលាការ១០.០០០៛ សរុប ១៣.០០០៛ ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៧-០៤-២០០៤ ចំពោះមុខចុងចម្លើយ កំបាំងមុខដើមចោទ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៦-០៥-២០០៤ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងចុង ចម្លើយ គឺបាំងមុខដើមចោទ ។ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ តសវថ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥១(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១០៥(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី២៤-៥-២០០៤ របស់ឈ្មោះ តសវថ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីកំបាំងមុខលេខ៥១(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៦-០៥-២០០៤ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការដដែល ។

៣-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី១៦-៧-២០០៤ ចំពោះមុខគូក្តី និងប្រកាស ជាសាធារណៈនៅ ថ្ងៃទី២៨-៧-២០០៤ កំបាំងមុខគូក្តី តែទុកជាចំពោះមុខ ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខ តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៣២ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ តសវថ (ហៅ ជសវត) ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៩(ឈ) ចុះថ្ងៃ ទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ១១៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការ កំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៣២ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក ទសវថ ហៅ ជសវថ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៥(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៧ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣២៩ ចុះថ្ងៃទី២០-៩-២០០៤ របស់តុលាការ កំពូល ទៅ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-វិបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលចុងចម្លើយ បានបង់ជូននៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩០០០៛ គឺ:

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី នឹងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជា រង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ និងប្រកាស នាសវនា ការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២(ង) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលជំនុំជំរះសំណុំរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤០ ចុះថ្ងៃទី១៤-០៧-២០០៥ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍តាមអំណាចសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ១១៩ ចុះថ្ងៃទី២៣-០៦-២០០៥ របស់ តុលាការកំពូល ជាថ្មីឡើងវិញ ។

២-ទទួលស្គាល់ផ្ទះ និងដីមួយប្លង់ទំហំ៩អារ ៥២សង្ហីអារ ដែលមានព្រំប្រទល់ ខាងជើងទល់នឹង ឈ្មោះ លហ, ឈ្មោះ ចស, បផរ ខាងត្បូងទល់ផ្លូវជាតិលេខ៦. លគន មយហ. ខាងកើតទល់នឹងដីឈ្មោះ លសឡ ឈ្មោះ បផរ, យយរ ស្ថិតនៅភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ជាកម្ម សិទ្ធិរបស់ឈ្មោះ ជគល ជាចុងចំលើយនៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះ តសវថ រុះរើតួបចេញពីដី និងរុះរើឥវ៉ាន់ចេញ ពីលើផ្ទះរបស់ឈ្មោះ ជ គល នៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះ តសវថ សងជំងឺចិត្តចំនួន៥០០ដុល្លាអាមេរិក (ប្រាំរយដុល្លាអាមេរិ ក)ទៅឱ្យចុងចម្លើយ នៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ។សំណូមរលើសពីនេះបដិសេធចោល ។

ក្នុងករណីគ្មានប្រាក់សង ត្រូវវិបអូសទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ដើមចោទលក់ឡាយឡុងយកប្រាក់ សង ចុងចំលើយ ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីនៅជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀលគឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ចំនួន២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន៤៥០៛ ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន៥០០០៛ សរុប១៣០០០៛ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១%លើតម្លៃដីទំនាស់ និងលើប្រាក់សំណងជំងឺចិត្ត ។

៦- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខចុងចំលើយ មេធាវីចុងចម្លើយ កំ បាំងមុខដើមចោទ មេធាវីដើមចោទ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ១១៨ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ តសវថី ប្តឹង មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧២(ង) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចទាំងមូលនៃសេចក្តីសម្រេច ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី០៣-១១-២០០៥ របស់ឈ្មោះ តសវថី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីកំបាំងមុខលេខ៧២(ង) ចុះថ្ងៃទី២៤-១០-២០០៥ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ ។

៣- សាលដីកានេះជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី០៦-០១-២០០៥ ចំពោះមុខគូក្តី មេធាវី ការពារក្តី និងប្រកាស ជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១១-០១-២០០៦ ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះ តសវថី ប្តឹងមិន សុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសេចសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់លោកមេធាវី ..... ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចមិនដាក់គុកបង្ខំរូបរាងកាយ ។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី១៧-០២-២០០៦ របស់លោក តសវថី ។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី២៨-១៣-២០០៦ របស់ឈ្មោះ តសវថី ។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី២០-០២-២០០៦ របស់ឈ្មោះ ជគល ។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី២០-០៣-២០០៦ របស់ឈ្មោះ ជគល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបៀបលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ តុលាការកំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ចាត់របៀបធ្វើការអង្កេតបន្ថែម ហើយបើក្នុងករណីចាំបាច់ចាត់ចៅក្រមប្រឹក្សា នៃតុលាការ កំពូលចុះពិនិត្យដល់ទីតាំងដីទំនាស់ ។

២-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍បន្ថែមរបស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : រឿងនេះ គឺជារឿងសុំសិទ្ធិគ្រប់ គ្រង ដើមរតក ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ តសវថ នាពេលសវនាការថា : ក្នុងរឿងនេះខ្លួនពុំមាន យោបល់ និង ភស្តុតាងអ្វីបន្ថែមទៀតទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ជគល នាពេលសវនាការថា : ខ្លួនសុំបដិសេធនូវសំដី របស់ឈ្មោះ តសវថ ដែលថា យខព បានមកសុំពីម្តាយអ្នកស្រីយក តសវថ តាំងពីតូចពីភ្នំពេញ ទៅចិញ្ចឹម ដោយ តសវ ត កំព្រាឪពុក-ម្តាយ ។

ចំណែករឿងថាបានទាក់ទងតាមទូរស័ព្ទជាមួយខ្លួនអំពីរឿងបែងចែកដីឱ្យឈ្មោះ តសវថ នេះគឺ គ្មានទេ បានសេចក្តីថា ខ្លួនមិនឯកភាពទាំងអស់ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ឈវន ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទបានលើកឡើងថា : ចំពោះរឿងដីដែលជាដើមរតករបស់លោកយាយ ខព ដែលជាយាយបង្កើតរបស់កូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ តសវថ នោះខ្លួនសុំសំណូមពរសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងចំណែកដើមរតកសពយោយ ខព ដែលមានក្បាលដីទំទឹង ៨.៤ម និងបណ្តោយ៥៤ម ក្នុងមួយចំណែកនៃទំហំដីសរុប៩៥៣ម^២ និងសុំបដិសេធចោលសាលដីការដ្ឋប្បវេណី លេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១-០១-២០០៦ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ទុកជាអសារបង់ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គ្នាកាតី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីដើមចោទ .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩.ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់លោក តសវថ និងបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ ផពស មេធាវីការពារឱ្យអ្នកស្រីជា គមល ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា២២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានអនុភាពអនុវត្តក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ចុងចំលើយលើដីទំនាស់ ទាំងមូលនិងបង្គាប់ឱ្យដើមចោទលោក តសវត រុះរើគ្រូរបស់ខ្លួនចេញពីដី និងរុះរើភ្នំចេញពីផ្ទះរបស់ ចុងចំលើយដោយសំអាងហេតុថា ដី និងផ្ទះនេះពិតជាត្រូវបានទិញដោយចុងចំលើយពីម្ចាស់ដើមឈ្មោះ ហរ តាំងពីឆ្នាំ១៩៨១ មកនោះពុំមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា ចំលើយរបស់អ្នកស្រី ហរ មានការប្រែ ប្រួលពុំអាចយកជាការបានទេ ។

- យល់ឃើញថា ចុងចំលើយពុំបានកាន់កាប់ដី និងផ្ទះទំនាស់នេះ ផ្តាច់មុខតែម្នាក់ឯង តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨១ មកទេ គឺដើមចោទក៏បានកាន់កាប់ និងស្នាក់នៅលើដីនិងផ្ទះនេះដែរ ។

- យល់ឃើញថា ដើមចោទលោក តសវថ ពិតជាបានមករស់នៅជាមួយចុងចំលើយពី ឆ្នាំ១៩៧៩ ឬ ១៩៨១ ប្រាកដមែន ថ្វីបើដើមចោទបានចាកចេញពីផ្ទះនេះនៅឆ្នាំ១៩៨៣ ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែបានត្រឡប់ មករស់នៅបន្តពីឆ្នាំ១៩៨៨ រហូតបច្ចុប្បន្នផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា ក្នុងការរស់នៅជាមួយចុងចំលើយ ដើមចោទក៏ធ្លាប់បានចាត់ចែងនូវ ការងារខ្លះៗ លើផ្ទះនិងដីទំនាស់នេះដែរ ដោយពុំមានការហាមឃាត់ ឬ រារាំងពីចុងចំលើយទេ ។

- យល់ឃើញថា ថ្វីបើដើមចោទបានស្នាក់នៅ និងចាត់ចែងការងារខ្លះលើដីទំនាស់ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែ ដើមចោទពុំអាចទទួលសិទ្ធិស្មើនឹងចុងចំលើយដែលជាមេគ្រួសារនោះទេ ដែលគប្បីតុលាការកំពូលពិចារ ណានិងសម្រេចតាមភាពសមហេតុសមផល ។

- យល់ឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នោះ

វិនិច្ឆ័យសេមគ្គចំពោះមុខតុក្ត

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦របស់លោក តសវថ ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦របស់លោកមេធាវី ផលស ការពារឱ្យអ្នកស្រី ជកល ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយ ខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

៣-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៧(ង) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៤-បែងចែកដីABNM ដែលមាAM=BN=6ម និងAM=BN40,50ម តាមគំនូសប្លង់ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ចៅក្រមប្រឹក្សាតុលាការកំពូល និងដីចំណីផ្លូវខាង មុខដីនេះឱ្យទៅឈ្មោះ តសវថ កាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងតទៅ និងប្រគល់ចំណែកនិងដីចំណីចូល ដែលនៅសល់ និងផ្ទះព្រមទាំងការរៀបរយ ងៗទៀតឱ្យទៅចុងចំលើយអ្នកស្រី ជកល កាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងតទៅ ។

៥-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទលោក តសវថ រុះរើគ្នាបរបស់ខ្លួនមកដាក់លើដីចំណែកដែល តុលាការ ប្រគល់ឱ្យនៅចំណុចទី៤ ខាងលើនិងឱ្យឈ្មោះនេះរើតវ៉ាន់របស់ខ្លួនចុះចេញពីផ្ទះដែលប្រគល់ ឱ្យអ្នកស្រី ជគល ។

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៣៨.០០០រៀលអ្នកស្រី ជគម បានបង់គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី នឹងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល នៅសល់១៩.០០០រៀល ប្រាក់ នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ ជគល វិញ ។

បង្គាប់ឱ្យអ្នកស្រី ជគល បង់ពន្ធសមាមាត្រ១%លើតម្លៃដីABNM ដែលត្រូវប្រគល់ឱ្យឈ្មោះ ក សវថ និងបង្គាប់ឱ្យ តសវថ បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើតម្លៃដីទំហំ៤០,៥០ម x២,៤០ម ។

៧-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦។